

Krisztus és az életre keltett csontváz

Akkor is mentek a Péterrel, és mondta [Krisztus] a Péternek:

– Péter, most itt a patak mellett fogunk mennyi, a fák árnyékábo’.

Akkor a Péter olyan fűrge vót: futkosott erre, futkosott árra, s egyszer csak megát egy fáná’. A Jézus látto, hogy mi történt ottan, hogy hát a Péter nem megy tovább, ott áll. Odaért a Jézus, s azt mondja a Jézusnak, hogy:

– Ez a’ ember is magos, derék ember lehetett. – Egy csontváz ott vót a fa alatt.

És aszongya neki a Jézus:

– Szeretné’ vele beszényi?

– Kivel, a csontvázsol?

– Avval!

Hát aztat ugyi Péter nem akarta eehinni. Akkor is letérdeet a Jézus, és kérte a’ atyját, hogy ezt a’ embert adja neki vissza. Hát vissza is adta neki, és mikor a’ ember fölűt, azt mondta:

– Ej, de jót aludtam!

Ott a Jézus elkezdett beszélgetnyi ezzel a’ emberrel, és hát ugyi kérdezte, hogy azokba’ a’ időkbe’ hogy és miképpen vót, kik vótak a vezérek. Hát ugye eemondta a’ ember, hogy akkor vótak valami csoportok és a másik csoporttal mindig harcótak egymással. S kérdezte túle hogy hát:

– Öneki a halála hogy történt?

Asz’ mondta, hogy akkor is mentek a harcba, és hogy olyan fiatal harcossal át szembe’, olyan gyorsan forgatta a kardját, hogy nem tudta magát kivédnyi, és hát ugye megsúrta őtet, leesett a lórul, és még annyi ideje vót, hogy odamászott a fa alá. És hát oszt szegényke ott is maradt. És azt kérdezte túle a Jézus, hogy szeretne-e még ényi itt ezen a földön. És asz’ mondta:

– Hogy ha a’ utósó poharat nem köll kiinni, akkor igen.

De a Jézus asz’ mondta nekije:

– Aki inné’ távozik el, mindenkinek ki köll innyi a’ utósó poharat.

– Akkor nem, akkor nem! – és má’ feküdt is vissza, oda a helyire.

Mer’ az a’ utósó pohár csak olyan lehet, hogy..., mer’ mink lássuk, hogy meghal egy ember, de hogy a lelke mit szenved, azt nem lássuk. Hát osztán ugyi mikor árú’ vót szó, hogy a’ utósó poharat ki köll innyi, akkor má’ nem, má’ feküdt is vissza a helire.

– Nem, nem, nem, nem, nem! – akkor nem akart má’ ényi tovább.